

บทที่ 452

การนับพระพร (Count our Blessings)

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในการเขียน บทสวดของฉันทัน แต่ละครั้งนั้น ไม่ใช่ลูกจะจับปากกาแล้วก็เขียนเลย แต่ละบทลูกจะคิด แล้วไตร่ตรองว่าจะเขียนเรื่องนี้อย่างไร บางครั้งก็เกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง หรือเหตุการณ์ใกล้ตัว แต่ทั้งหมดจะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลูกกับพระองค์ ทั้งในด้านความเชื่อ การปฏิบัติตน และวิธีการประกาศข่าวดี ด้วยวิถีชีวิตของลูก เมื่อได้หัวข้อแล้ว ลูกจะภาวนาทูลขอพระพรจากพระจิตเจ้า เมื่อลูกรู้สึกว่าจะพระจิตเจ้าทรงเห็นด้วย ลูกก็จะลงมือหาพระวาจาบทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน ซึ่งต้องใช้เวลา บางครั้งภาวนาแล้วรู้สึกว่า พระองค์ไม่ทรงเห็นด้วย ลูกก็จะหาหัวข้อใหม่ การเขียน บทสวดของฉันทัน แต่ละบทเป็นสิ่งที่ลูกตั้งใจทำและทำด้วยความพิถีพิถัน และด้วยความเชื่อความศรัทธาความรักที่มีต่อพระองค์อย่างสูงสุด ไม่ใช่เป็นการเขียนแบบงานอดิเรกหรือเขียนแบบนักเขียนมืออาชีพ

หลังจากเขียนบทที่ 451 เสร็จ ลูกก็ตั้งใจจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องการได้รับพระพรจากพระเจ้า ว่ามนุษย์เราได้ยินแต่บ่นว่า ขออะไรจากพระเจ้าแล้วไม่เห็นได้ตามที่ขอเลย เราเคยมองดูชีวิตในความเป็นอยู่ประจำวัน แล้วนับดูใหม่ว่าแต่ละวัน เราได้รับพระพรจากพระองค์มากเพียงไหน 😊 ทั้งหมดนี้อยู่ที่มุมมองของเรา ในการมองแก้วน้ำที่มีน้ำครึ่งแก้ว แล้วจะพูดว่า “แก้วใบนี้มีน้ำเต็มครึ่งหนึ่ง” หรือ “แก้วใบนี้ว่างเปล่าครึ่งหนึ่ง” แล้วลูกก็ภาวนาทูลถามพระจิตเจ้าว่าลูกจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้แหละ ขอพระองค์โปรดทรงประทานพระพรให้ลูกด้วย ยังไม่ทันจะหมดวัน ลูกก็ได้รับบทความนี้จากพระสงฆ์ที่ลูกเคารพรักองค์หนึ่ง ลูกกราบพระจิตเจ้าในใจแทบไม่ทัน พระองค์ทรงตอบคำภาวนาของลูกเกือบทันทีเลย

มีนักเขียนคนหนึ่ง หยิบปากกาขึ้นมาและเขียนบันทึกว่า “ปีที่แล้ว ข้าพเจ้าต้องเข้ารับการผ่าตัดถุงน้ำดีและต้องรับการรักษาพยาบาลเป็นเวลานาน ในปีเดียวกัน ข้าพเจ้ามีอายุครบ 60 ปี และถึงเวลาเกษียณจากงานที่ข้าพเจ้ารักและได้ทำมาเป็นเวลาถึง 35 ปี ตามด้วยมารดาของข้าพเจ้าก็ได้จากไป แล้ว ... ในปีเดียวกันนั้นแหละ ลูกชายของข้าพเจ้าก็สอบตกในการสมัครเรียนเป็นนักศึกษาแพทย์เพราะประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ ค่าซ่อมรถคือ ความโชคร้ายจุดสูงสุดของปีที่แล้ว ...”

ตอนท้าย เขาเขียนสรุปว่า “ปีอะไร! เลวร้ายที่สุด”

ภรรยาของเขาเข้ามาในห้องพอดีและเห็นสีหน้าอันเศร้าหมองของสามี เธอได้อ่านข้อความที่เขาเขียนและค่อยๆ เดินออกจากห้องไป 15 นาทีต่อมา เธอกลับมาใหม่พร้อมกระดาษแผ่นหนึ่งที่มีข้อความเขียนว่า

“ปีที่แล้ว สามีของฉันได้ขจัดเจ้าถุงน้ำดีที่ทำให้เขามีอาการปวดท้องมาตลอด ในปีเดียวกัน ดิฉันรู้สึกขอบคุณที่สามีสามารถเกษียณด้วยสุขภาพดีและอย่างมีความสุข ขอขอบคุณพระเจ้าที่ประทานพระพรให้เขามีโอกาสได้ทำงานถึง 35ปี และสามารถเลี้ยงดูครอบครัวของเรา

ตอนนี้สามีของดิฉันจะมีเวลาในการเขียน ซึ่งเป็นงานอดิเรกที่เขาชอบ...

ในปีเดียวกัน คุณแม่สามีของดิฉัน ผู้ซึ่งมีอายุถึง 95 ปี ได้กลับสู่อ้อมอกของพระเจ้าด้วยความสันติและสุข โดยปราศจากความเจ็บปวดใดๆ

และในปีเดียวกันนี้แหละ พระเจ้าได้ทรงคุ้มครองลูกชายของเราจากอุบัติเหตุร้ายแรง รถยนต์ของเราได้
เสียหายหนัก แต่ลูกชายของเราปลอดภัย โดยปราศจากการบาดเจ็บใดๆ”

ในบรรทัดสุดท้าย เธอเขียนว่า

“ปีที่แล้ว คือปีแห่งพระพรพิเศษจากพระเจ้า และพวกเราได้ผ่านพ้นปีไปได้ด้วย

ความฉงนและความมกตัญญูต่อพระองค์ ...”

นักเขียนผู้นั้นอ่านบทความของภรรยาเสร็จ น้ำตาไหลอาบแก้ม ...

แก้วที่มีน้ำครึ่งแก้วใบเดียวกัน ... มองต่างมุม

ในชีวิตของคนเรา มีเรื่องให้ขอบคุณพระเจ้ามากมาย เราเห็นพระพรของพระองค์ในชีวิตประจำวันและ
ขอบคุณพระองค์ด้วยความมกตัญญูใหม่

อยู่ที่มุมมองของปัจเจกบุคคลทั้งสิ้น

ชีวิตลูกเองได้ผ่านประสบการณ์มากมาย ช่วงที่ชีวิตตกกระท่ำลำบากที่สุดเป็นปีๆ ตอนนั้นลูกยังไม่ได้เป็น
ลูกของพระองค์ แต่จะวันจะถามตัวเองว่ามนุษย์เกิดมาทำไม มาตอนนี้ ลูกเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่งอย่างเต็มตัว
แล้ว ลูกมีพระองค์ประทับอยู่ในใจกลางชีวิตของลูก ทุกสิ่งทุกอย่างลูกมองผ่านบริบทของการมีพระองค์ แล้วลูกก็เห็น
พระพรมากมายในชีวิตของลูก ในชีวิตของคนรอบข้างเต็มไปหมด

ในต้นเดือนก.พ. 2020 ลูกต้องเข้ารับการผ่าตัดหัวใจซ้ายอย่างฉุกเฉิน สองสัปดาห์ต่อมา ประเทศไทยลือค
ดาวน์เป็นครั้งแรกเพราะโรคโควิด-19

ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงจัดให้ลูกเข้าหลบใน(บ้าน)ที่กำลังก่อนคนอื่น 😊

ออกจากห้องผ่าตัดที่แพทย์ใช้เวลาถึง 4 ชั่วโมง พอลืมตารู้สึกตัว สมอบลูกเริ่มวางแผนการเริ่มโครงการ Zero
Food Waste ซึ่งตอนนั้นกำลังเริ่มก่อตั้ง ลูกไม่รู้รู้สึกปวดแผลเลย ทั้งๆ ที่แพทย์เตือนว่าหลังผ่าตัดจะปวดแผลมาก

ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงประทานพระพรให้ลูกได้ริเริ่มโครงการนี้ จนทำให้ศิษย์แพทย์ผู้ผ่าตัดลูกยกให้ลูกเป็น
คนไข้ตัวอย่าง เพราะสมอมัวแต่วางแผนงาน จนส่วนที่รับรู้ความเจ็บปวดไม่ทำงาน 😊

ขอบคุณพระเจ้าที่ลูกต้องกักตัวเองอยู่ในบ้าน ทั้งเพราะการผ่าตัดหัวใจซ้ายและเพราะการลือคดาวน์ ทำให้ลูก
สามารถวาดภาพของจิตรกรระดับโลก ที่ประมูลได้ราคาสูงสุดในประวัติของการประมูลภาพวาดได้สำเร็จ

ลูกรยังมีรายการขอพระคุณพระองค์ยาวเหยียด ที่ลูกสวดขอบพระคุณพระองค์เข้าเฝ้า

สำหรับลูกแล้ว การมองชีวิตผ่านพระองค์ในทุกเหตุการณ์ ลูกเห็นแต่น้ำเต็มครึ่งแก้ว พระเจ้าข้า

“จงขอบคุณพระในทุกกรณี เพราะนี่แหละน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า” 1 เธสะโลนิกา 5:18

อาแมน

ลูกขอพร: องค์คนนี้

www.moving-themountain.com

